

GLEBALIŠKI LIST.

IZDAVA UDRUŽENJE
GLEB. JGRALCEV
MESTNIŃ ODBOR
LJUBLJANA.

SEZONA
1922-23

ŠTEV. 16.

Naznanilo! Tvrdba Peter Kozina & Ko.
Ljubljana-Tržič

otvorila je novo prodajalno čevljev na malo (en detail)

v Aleksandrovi ulici št. 1.

Pazite na znamko svet. firme

Najboljši in najcenejši fabrikat Jugoslavije!!!

JADRANSKA BANKA - BEOGRAD

Diontka glav.: Din 60.000.000. Rezerva Din 30.000.000.

PODRUŽNICE: Bled, Cavtat, Celje, Dubrovnik, Hercegnovi,

Jejsa, Jesenice, Ljubljana, Maribor, Merkovci,

Prevalje, Sarajevo, Split, Sibenik, Tržič, Zagreb.

AMERIKANSKI ODIO.

Naslov za brzojavke: JADRANSKA.

AFILIRANI ZAVODI: Jadranska banka: Trst, Opatija, Wien,

Zadar: Frank Sakser State Bank, Corland Street 82, New-

York City, Banco Yugoslavo de Chile, Valparaiso, Anto-

fogasta, Punta Arenas, Puerto Natales, Porvenir.

„JUGOEKSIM“

TRGOVSKA DRUŽBA

VEKOSLAV PELC & DRUGOVI

v LJUBLJANI | EKSPORT | Brzojavke: Jugoeksim.
Vegova ul. št. 8. | in IMPORT. | Čekov. ur. št. 13.160.

Trgovina s specerijskim, kolonijalnim, materijalnim blagom, deželnimi in poljskimi pridelki in izdelki, mlevskimi izdelki, lesom in lesnimi izdelki ter manufakturo na debelo in drobno.

Spored

Drama :

Januar	30. torek	— Zaprto.	
"	31. sreda	— Vojiček.	Red D
Februar	1. četrtek	— Čudež sv. Antona in Črna dama iz sonetov.	Red C
"	2. petek	— Svatba Krečinskega. (Ob 3. popoldne.)	Izven
"	2. petek	— Madame Sans Gêne. (Ob 8. zvečer.)	Izven
"	3. sobota	— Vojiček.	Red B
"	4. nedelja	— Čudež sv. Antona in Črna dama iz sonetov. (Ob 3. popoldne.)	Izven
"	4. nedelja	— Vojiček. (Ob 8. zvečer.)	Izven
"	5. poned.	— Madame Sans Gêne.	Red A

Opera :

Januar	30. torek	— Sevilski brivec.	Red B
"	31. sreda	— Nižava.	Red E
Februar	1. četrtek	— Mefistofeles.	Red A
"	2. petek	— Carmen.	Izven
"	3. sobota	— Tryptichon.	Red D
"	4. nedelja	— Gorenjski slavček. (Ob 3. popoldne, zvečer zaprto.)	Izven
"	5. poned.	— Zaprto.	

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor :

lestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih izdeluje v
kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

„Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na atelje „VESTE“, Ljubljana, Kolodvorska ul. 8/I.

VOJIČEK.

Drama v 24 slikah. Spisal Georg Brüchner. Prevel O. Šest.

Režiser: O. ŠEST.

Vojiček	g. Rogoz.
Marija	ga Juvanova.
Stotnik	g. Peček.
Tambur	g. Cesar.
Doktor	g. Lipah.
Andrej	g. Drenovec.
Oklicevalec	g. Gregorin.
Marjeta	gna Zbořilova.
Prvi rokodelec	g. Plut.
Drugi rokodelec	g. Terčič.
Krčmarica	gna Rakarjeva.
Katra	gna Gabrijelčičeva.
Norec	g. Kralj.
Vojak	g. Smerkolj.
Prvi gledalec	g. Medven.
Drugi gledalec	g. Kumar.
Stara žena	gna Gorjupova.
Žid	g. Danilo.
Kmet	g. Sancin.
Prvi meščan	g. Medven.
Drugi meščan	g. Kumar.

Vojaki, ljudstvo.

Čas: začetek 19. stoletja.

Potek slik pred odmorom: 1. Soba pri stotniku. 2. Polje. 3. Marijina soba. 4. Doktorjeva študijska soba. 5. Komedija v zabavišču. 6. V šatoru. 7. Marijina soba. 8. V doktorjevi sobi. 9. Soba pri Vojičku. 10. Cesta. 11. Marijina soba. — Odmor. — 12. Stražnica. 13. Gostilna. 14. Polje. 15. Soba v vojašnici. 16. Dvorišče v vojašnici. 17. Marijina soba. 18. Štacuna pri starinarju. 19. Cesta. 20. Soba v vojašnici. 21. Gozdna pot ob ribniku. 22. V krčmi. 23. Marijina soba. 24. Gozdna pot ob ribniku.

ČUDEŽ SV. ANTONA.

Satirična legenda v dveh dejanjih. Spisal M. Maeterlinck.
- Poslovenil F. L.

Režiser: FR LIPAH.

Sveti Anton	g. Kralj.
Gustav	g. Peček.
Ahil	g. Markič.
Doktor	g. Terčič.
Župnik	g. Lipah.
Policijski poročnik	g. Medven.
Policijski seržant	g. Plut.
Jože	g. Cesar.
Virgina	gna Rakarjeva.
Gospodična Hortenza	gna Gabrijelčičeva.
Leontina	gna Zbožilova.
Valentina	gna Gorjupova.
Prvi stražnik	g. Smerkolj.
Drugi stražnik	g. Sancin.
Prvi gost	g. Kumar.
Drugi gost	g. Bertok.

Sorodniki in gostje. Sedanjost. Malo mesto v provinci.

ČRNA DAMA IZ SONETOV.

Medigra. Spisal B. Shaw. Poslovenil F. L.

Režiser: FR LIPAH.

Črna dama	gna Gabrijelčičeva.
Zagrjnena dama	ga Šaričeva.
Dvorni gardist	g. Cesar.
Mož v plašču	g. Lipah.

Fin de siècle 15/1600.

Poletna noč na terasi whitehallske palače v Londonu.

Svatba Krečinskega.

Komedija v treh dejanjih. — Spisal A. Suhovo-Kubilin.
Prevel R. Peterlin-Petruška.

Režiser: B. PUTJATA.

Peter Konstantinovič Muromskij,	
bogat jaroslavski posestnik	g. Šest.
Lidica, njegova hči	gna Gorjupova.
Ana Antonovna Atujeva, nje teta	gna Rakarjeva.
Vladimir Dmitrič Nelkin, posestnik	g. Cesar.
Mihael Vasiljič Krečinskij	g. Kralj.
Ivan Antonjič Raspljujev	g. Putjata.
Nikanor Savič Bek, oderuh	g. Kumar.
Fjodor, strežaj Krečinskega	g. Medven.
Tiška, vratar pri Muromskih	g. Markič.
Policijski uradnik	g. Sancin.

Sluge.

Dejanje se vrši v Moskvi v dobi osvobojenja ruskih kmetov.

ZDENKA RODIČ damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10

(Palača „Zadružne gospodarske banke“)

Madame Sans Gêne.

Komedija v treh dejanjih s prologom. Spisala V. Sardou in E. Moreau.

Režiser: B. Putjata.

Osebe v prologu:

Lefebure	g. Gregorin.
Jolicoeur	g. Markič.
Rissout	g. Medven.
Vabontrain	g. Cesar.
Fouché	g. Kralj.
Vinaigre	g. Smerkolj.
Grof Neipperg	g. Peček.
Mathurin	gna. Gorjupova.
Katarina	ga Nablocka.
Toinon	gna. Gabrijelčičeva
Julija	gna. Zborilova.
La Roussotte	gna. Rakarjeva.

Osebe v igri:

Napoleon	g. Putjata.
Lefebvre	g. Gregorin.
Fouché	g. Kralj.
Savary	g. Sancin.
Brigode	g. Markič.
Katarina	ga. Nablocka.
Karolina	ga. Wintrova.
Eliza	gna. M. Danilova.
Madame de Bassano	gna. Gorjupova.
Madame de Rovigo	gna. Zbočilova.
Madame de Bulow	gna. Rakarjeva.
Grof Neipperg	g. Peček.
Canouville	g. Medven.
Rustan	g. Cesar.
Constant	g. Kumar.
Despréaux	g. Plut.
Jasmin	g. Terčič.
Leroy	g. Smerkolj.

Prolog v pralnici Katarinini v Parizu, za revolucije 10. avgusta 1792. Prvo, drugo in tretje dejanje 18 let pozneje tudi v Parizu.

SEVILSKI BRIVEC.

Buffo-opera v dveh dejanjih. Spisal Cezar Sterbini.
Uglasbil G. Rossini. Prevel A. Funtek.

Dirigent: NEFFAT.

Režiser: SEWASTIANOW.

Grof Almaviva	g. Kovač.
Bartolo, zdravnik	g. Zupan.
Rozina, varovanka v hiši Bartola	ga Lovšetova k. g.
Figaro, brivec	g. Levar.
Basilio, učitelj glasbe	g. Betetto.
Fiorello, sluga Almavive	g. Zorman.
I. sluga (tenor)	g. Banovec.
II. sluga (bas)	g. Pugelj.
Berta, hišna pri dr. Bartolu	ga Smolenskaja.
Častnik	g. Zorman.
Notar	g. Perko.

Vojaki, godci.

Dejanje se vrši v Sevili.

Prva vprizoritev 5. februarja 1816 v Rimu.

Dr. Bartolo, postarn, ohol, nezaupen, lakomen mož ima mlado, lepo in bogato varovanko, Rozino; v to je zaljubljen in jo hoče za ženo. Strogo jo čuva. V petju jo poučuje Basilio, intriganten in podkupljiv človek, pristaš Bartolov. Dekličino ljubezen pa ima mladi, lepi in bogati grof Almaviva, ki ji priredi kot Lindoro podoknico. Da pospeši zблиžanje z izvoljenko, se posluži Figara, spretnega, podjetnega, premetenega in predrznega brivca. Ta mu svetuje, naj se obleče kot častnik in gre v Bartolovo hišo, kakor da išče vojaške nastanitve ter naj dela, da je pijan. — Figaro gre pa tudi k Rozini in ji pove, da jo ljubi Lindoro. Deklica je vsa srečna v svoji ljubezni in piše pisemce dragemu. Almaviva pa izvrši, kar mu je svetoval Figaro in provzroči v Bartolovi hiši veliko zmedo. S tem konča prvi akt.

V drugem aktu nastopi Almaviva kot glasbenik Don Alonzo, ki pravi, da je Basilijev učenec in za ta dan njegov namestnik, ker je Basilio bolan; poučeval bo danes Rozino. — Za njim pride Figaro in izvabi Bartola iz sobe s pobijanjem posode. Ta hip porabita Lindoro in Rozina, da si prišežeta ljubezen in zvestobo. Sedaj pa se pojavi Basilio, in zmeda postane večja. Almaviva ga podkupi z mošnjo zlata, da se uda trditvi,

da je bolan, in tako ga spravijo iz hiše. Medtem, ko Figaro brije Bartola, pove Lindoro Rozini, da pride ponjo o polnoči. A Bartolo vjame nekaj zadnjih besedi in gre s palico nad tekmeča; ta pa pobegne s Figarom iz hiše. Tedaj nastopi Basilio in pove Bartolu, da je bil dozdevni Don Alonzo grof Almoviva sam. — Bartolo dokazuje Rozini, da jo je Lindoro izdal in da jo namerava oddati Almovivi. Meneč, da je izdana, spreime Rozina Bartolovo roko in hoče skleniti zakon takoj. — Bartolo pošlje Basilija po notarja, da napiše pogodbo, sam pa gre po stražo, da bi onemogočil ponočni poset. — Almoviva in Figaro pa udreta skozi balkonska vrata, kamor sta prišla po lestvici in pojasnita Rozini, da je Lindoro grof Almoviva, ki jo popelje k altarju kot grofico. Prav tedaj pa prideta Basilio in notar; ta napiše pogodbo, navzoči jo podpišejo in tudi Basilio, podkupljen od grofa, se ne brani biti za pričo. Ko dospè Bartolo s stražo, je pogodba sklenjena in Rozina zaročena z grofom.

PRISPEVAJTE ZA

BORŠTNIK-VEROVŠKOV

NAGROBNI SPOMENIK.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

V. BEŠTER **„HELLOS“**

NIŽAVA.

Muzikalna drama s predigro in v dveh dejanjih.

Besedilo spisal po A. Guimeru Rud. Lothar.

Uglasbil E. d'Albert.

Dirigent: L. MATAČIČ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Sebastjano, posestnik	gg. Levar, Cvejič.
Tomaso, najstarejši občan	gg. Betetto, Zupan.
Moruccio, mlinarski hlapec	g. Pugelj.
Marta	gni Thalerjeva, Kattnerjeva.
Pepa	ga Matačičeva.
Antonija	ga Ribičeva.
Rozalija	gna Sfiligojeva.
Nuri	gna Korenjakova.
Pedro, pastir	g. Sowilski.
Nando, pastir	g. Banovec.
Župnik	g. Finko.
Kmet	g. Perko.

Kraj: Deloma visoka planota v Pirenejih, deloma v nižavi Kataloniji na Španskem.

Sebastjano, veleposestnik, lastnik mnogih kmetij, gozdov, planin, mlinov itd. v Kataloniji na Španskem, je zabredel v dolgove. Da se jih reši, se hoče poročiti z bogato nevesto. Ker ima pa razmerje z lepo rejenko Marto, ki živi v mlinu, in ljudje o tem razmerju govore, je treba, da napravi takim govoricam pred svojo poroko konec. Zato gre v planine, kjer pase njegove črede mladi pastir Pedro. Ponudi mu Marto za ženo. Pedro je zadovoljen. Zapusti planine in gre v nižavo na svojo svatbo.

V mlinu se pripravljajo na svatbo. Mlinski hlapec Moruccio pouči Tomasa, najstarejšega, devedesetletnega občana o nezdravem razmerju med Sebastjanom in Marto. Tomaso zato svari Sebastjana. Sebastjano spodi jezen Moruccia iz mlina. Svatje gredo v cerkev. Po poroki se vrneta Pedro in Marta v mlin ter ostaneta tam sama. Pedro poln sreče, Marta hladna v težki zavesti svoje sramote. V Martini sobi se posveti luč. To je Sebastjano, ki ga ni sram, na poročno noč obiskati svoje ljubice.

Drugo jutro se prične Pedru razmerje jasnití. Hoče zapustiti nižavo in Marto in oditi v svoje solnčne planine. Marta pa ga vzljubi. Sebastjano pride in zahteva, da Marta pleše. Pedro ji brani in zato ga Sebastjano udari. Marta odkrije tajnost svojega razmerja s Sebastjanom. Pedro hoče napasti Sebastjana, a ta ukaže, naj ga siloma odstranijo. To se zgodi. Pride Tomaso in pove, da je bogata nevesta odklonila svatbo s Sebastjanom. Prodano bo torej vse njegovo imetje. Ostane mu le mlin. Marto hoče obdržati. Toda Marta se zaveda, da je žena Pedra, in Sebastjana odklanja. Ko jo ta poln strasti in srda vrže predse na kolena, pride Pedro. Razvije se dvoboj. Pedro zadavi Sebastjana, zapusti nižavo in nese Marto v svoje planine.

HOTEL „SOČA“, LJUBLJANA

LASTNIK H. POTOČNIK. ☐ SV. PETRA CESTA 5.

 OGLAŠUJTE V
„GLEDALIŠKEM LISTU“!

MEFISTOFELES.

Opera v štirih dejanjih s prologom in epilogom. Besedilo po I. in II. delu Goethejevega „Fausta“ priredil in vglasbil Arrigo Boito.

Dirigent in režiser: Friderik Rukavina.

Prvi del.

Prolog v nebesih.

Mefistofeles g. Zathey.
Glasovi nebeščanov, angelov, spokorjenk, zveličanih otrok.

I. dejanje. Na veliko noč.

Faust g. Šimenc.
Wagner g. Bratuž.
Mefistofeles g. Zathey.

Meščanje, meščanke, lovci, študentje, obrtniki, gostilničar, Hanswurst.
Godi se pred mestnimi vrati.

Sprememba. Faustova soba.

Faust g. Šimenc.
Mefistofeles g. Zathey.

II. dejanje. Na vrtu.

Faust (pod imenom Henrik) g. Šimenc.
Margareta gna Zikova.
Mefistofeles g. Zathey.
Marta gna Sfiligojeva.

Sprememba. Valpurgina noč.

Mefistofeles g. Zathey.
Faust g. Šimenc.

Vešče, zli duhovi, čarovnice. Pozorišče: pogorje Herz.

III. dejanje. Smrt Margarete.

Margareta gna Zikova.
Faust g. Šimenc.
Mefistofeles g. Zathey.

Krvnik. Glasovi neba. Godi se v ječi.

Drugi del.

IV. dejanje. Klasična sabatna noč.

Helena gna Thalerjeva.
Pantalis gna Sfiligojeva
Faust g. Šimenc.
Nereus g. Bratuž.

Koretide, sirene, paži. Godi se ob Egejskem morju v mesečini.

Epilog.

Faust g. Šimenc.
Mefistofeles g. Zathey.

Sirene, prikazen zveličanca, zbor nebeščanov.

Prolog v nebesih: V višavah nad mračno pokrajino prepevajo nebeški zbori. Naenkrat se prikaže na visoki skali Mefisto ter se roga Bogu, kakšnega poglavarja je v človeku ustvaril svoji zemlji. Ko ga vpraša glas iz oblakov, ali pozna Fausta, zasmehuje i tega in se ponudi, da zapelje tudi to »izjemo med ljudmi«. Bog sprejme stavo. Z zbori angelov, popolnega očiščenja še čakajočih krilatih duhov, spokornikov in pravičnikov konča prolog.

I. dejanje: I. del: Velika noč. Faust je prišel danes s svojim famulom Wagnerjem v prosto naravo, ki je že polna meščanov, kmetov in drugih šetalcev. Naenkrat opazi Faust »sivega meniha«, ki se jima v čudnih kolobarjih vedno bolj približuje. Wagnerju je prikazen sicer samo navaden menih, Faust pa se z neprijetnim občutkom vrne v svojo delavnico. In reš se je uprav hotel poglobiti v premišljevanje svetega pisma, ko ga prekine v tem — sivi menih, ki pa se takoj prelevi v elegantnega kavalirja — Mefista. Le malo časa se Faust ustavlja njegovim izkušnjavam: zapiše mu dušo, Mefisto pa razprostre svoj plašč in oba se dvigneta po zraku od tod.

II. dejanje: Vrt. Faust se izprehaja po njem z Margareto, Mefisto kot nekak njegov služabnik z njeno prijateljico Marto. Margareto moti samo še to, ker se ji zdi, da se njen ljubimec Faust, ki se skriva zdaj za imenom Henrik, ni veren. No, z raznimi sofističnimi odgovori jo pomiri, in naposled deklica sprejme od njega celo stekleničico omamne pijače, ki naj ž njo vspi svojo mater, da bo mogel on po noči k njej. II. del: Sabatna noč na Brocknu, zbirališču čarovnic in vešč. Mefisto preganja Fausta na strmi poti navzgor. Kmalu potem, ko sta dospela na vrh, so prišle tudi čarovnice in prične se bakanal. Mefisto nastopa tu gori kot kralj vseh pogublencev. Držeč v roki stekleno kroglo, zasmehuje svet in jo potem med inferalnim smehom svojih podložnikov razbije ob tla.

III. dejanje: Margaretina smrt. Nesrečno dekle so obsodili, da je zavdala svoji materi in vtopila svoje dete ter zdaj v ječi pričakuje jutra, ko ima priti rabelj po njo. Faust je preprosil Mefista, da jo reši. Prideta v ječo in Faust roti ljubico, naj bi šla ž njim; toda vse zaman; njen radi tolikih grozot zmedeni duh le čuti, »da stoji pri vratih satan« in noče sprejeti take pomoči. Sicer pa kaj ji bo po vsem tem še svet? Nestrpnost priganja Mefisto Fausta, naj se odloči tako ali tako ter ga naposled odvede. V tem hipu vstopi krvnik s svojimi hlapci. »Izgubljena!« pravi še Mefisto. »Rešena!« odgovarjajo nebeški duhovi iz višav.

IV. dejanje: Klasična sabatna noč na helenskih tleh. Mefisto je privedel Fausta sem, da mu da namesto Margarete zdaj Heleno, ki se pravkar grenko spominja svoje krivde, da je radi nje propadla Troja. Prikazen Fausta v sijajni opremi kavalirja iz XV. stoletja jo takoj omami in med prepevanjem siren, nimf itd. sprejme njegovo ljubezen.

Epilog: Faustova smrt. Faust je spet v svoji delavnici, spet je pred njim odprto sveto pismo. Okusil je vse slasti tega sveta, »vžil ljubezen device in ljubezen boginje«, pa prav zato spoznal, da je resnica in sreča le pri Bogu. Zaman so zdaj vsi Mefistovi zadnji obupni poskusi, da bi Fausta še enkrat zvalil na prejšnje pustolovščine; Faust se oklene evangelija in umre. Nebeški duhovi trosijo cvetice na mrliča. Srdito se jih otepa Mefisto, a zaman: žgo ga kakor oglje in pod njih težo se pogreza v zemljo. Iz višave slave božjo zmago nebeški zbori.

CARMEN.

Opera v štirih dejanjih po Prosperu Mérimée-ju napisala
H. Meilhac in L. Halévy. Uglasbil G. Bizet.

Dirigent: L. MATAČIČ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Carmen (mezzo-sopran)	ga Thierry-Kavčnikova.
Don José, dragonski podčastnik (tenor)	g. Sovilski.
Escamillo, toreador (bariton)	g. Cvejič.
Micaëla, kmečko dekle (sopran)	gna Kattnerjeva.
Frasquita, ciganka (sopran)	ga Matačičeva.
Mercédes, ciganka (sopran)	gna Sfiligojeva.
Dancairo, tihotapec (tenor)	g. Mohorič.
Remendado, tihotapec (tenor)	g. Debevec.
Zuniga, dragonski častnik (bas)	g. Zupan.
Morales, dragonski podčastnik (bariton)	g. Zorman.

Ljudstvo, vojaki, otroci, delavke tovarne za cigarete, tihotapci.

Godi se na Španskem v začetku 19. stoletja.

Prva vprizoritev leta 1874. v Parizu.

I. Trg v Seville. Micaela išče med vojaki svojega zaročenca Don Joséja; ker ga ne najde, zopet odide. Z novo stražo pride José. Ko se začuje zvonec tovarne za cigarete, pridejo delavke, med njimi Carmen, obče znana krasna koketa. Mladeniči, ki so jo že pričakovali, se ji laskajo, ne da bi kaj dosegli; njej je všeč edino le José. Vrnivša se Micaela prinese Joséju pismo od doma in mu pripoveduje o ljubezni njegove skrbeče matere. José se ganjen spominja ljubeče matere in rojstnega kraja ter naroči odhajajoči Micaeli, naj mater presrčno pozdravi in poljubi. V tovarni nastane prepir in pretep, zato pošlje poveljnik straže Zuniga narednika Joséja, da napravi red. José privede iz tovarne Carmen, ki je bila neko tovarišico ranila. Poveljnik zapove Carmen zvezano odvesti v zapor. Carmen, dobro vedoč, da lahko omami vsakega moškega, se začne prilizovati Joséju in res kmalu doseže svoj namen. José se strastno zaljubi vanjo ter jo na poti v zapor izpusti. Zuniga, zapazivši to prevaro, zapove odvesti Joséja v zapor.

II. Na vrtu krčme. Tihotapci in cigani plešejo in popivajo. Začuje se veselo petje prihajajočih »toreadorjev«; med njimi je slavni zmagovalec Escamillo. Vsa družba ga navdušeno pozdravi, in Escamillo pripoveduje o svoji zadnji zmagi v bikoborbi. Po odhodu Escamillovo prigo-

varjajo tihotapci Carmen, naj gre ž njim, Carmen pa jih zavrne, poudarjajoč, da pričakuje svojega ljubčka. José pride in kmalu ga Carmen zopet očara s petjem in plesom. Toda začuje se vojaški signal, ki kliče Josėja domov. Carmen je užaljena, da jo hoče José tako kmalu zapustiti, zato mu porogljivo veli, naj le gre nazaj v kasarno. Baš ko se José napoti domov, potrka zunaj na vrata Zuniga, ker pa mu nihče ne odpre, kar siloma sam odpre in vstopi. Zuniga zapove Josēju, naj gre takoj domov, José se mu upre ter celo preti s sabljo. Tihotapci razorožijo Zunigo in ga, rogaje se mu, odvedo. Po rahlem odporu se José pridruži tihotapcem.

III. V s o t e s k i. Tihotapska družba hoče po naporni poti počivati, poprej pa naj se preiščejo pota, je li kje skrit kak carinar, José pa naj med tem straži odloženo blago.

Joséjeva mati je poslala Micaelo iskat sina. Micaela pride vsa zbešana, in ko zazre Josėja na skali, ki hoče baš ustreliti prihajajočega Escamilla, se silno ustraši in pobegne. Na vprašanje Joséjevo, česa tu išče, odgovori Escamillo, da je prišel k svoji ljubici Carmen. Po kratkem prerekanju se začne boj z nožem; José bi bil Escamilla premagal, če bi ne bila prihitela Carmen na pomoč. Carmen hoče z Escamillom proč, José pa ji to zabrani. Micaela roti Josėja naj se vrne domov k umirajoči materi. Globoko ganjen se odpravlja José z Micaelo na pot, nezvesti Carmen pa reče, da se bosta kmalu zopet videla.

IV. P r e d a r e n o v S e v i l l i. Ljudstvo pričakuje slovitega Escamilla in ga prihajajočega navdušeno pozdravlja. Carmen želi biti priča nove zmage svojega Escamilla in ne posluša svarjenja svojih tovarišic. Ko hoče Carmen stopiti v areno, jo ustavi José, roteč jo, naj gre ž njim, ona pa mu pove, da ljubi Escamilla. José jo ponovno roti, toda zaman; ona sname prstan, ki ji ga je bil podaril José in mu ga vrže pod noge. Besen ji zabode José nož v srce, da se zgrudi mrtva.

Zbirka opernih in operetnih tekstov.

Do sedaj so izšli naslednji zvezki: 1. zv.: **Tajnost**, 2. zv.: **Jenufa**, 3. zv.: **Seviljski brivec**, 4. zv.: **Gorenjski slavček**, 5. zv.: **Mefistofeles**.
Zvezki so v prodaji tudi posamič à Din 3.— Izdala in založila:

Zvezna tiskarna in knjigarna v Ljubljani, Wolfova ulica 1.

TRIPTYCHON.

Uglasbil G. Puccini.

PLAŠČ.

Besedilo zložil po Didiera Golda „La Houppelande“ G. Adami.
Poslovenil M. P.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Michele, gospodar čolna	g. Levar.
Luigi, težak	g. Sowilski.
Tinea, „	g. Mohorič.
Talpa, „	g. Zorman.
Giorgetta, žena Michela	gna Thalerjeva.
Frugola, žena Talpe	gna Rewiczewa.
Prodajalec pesmi	g. Banovec.
Ljubimec	g. Bratuž.
Ljubimka	ga Ribičeva.

Težaki, lajnar, dekleta. Dejanje se vrši na čolnu.

SESTRA ANGELIKA.

Besedilo zložil G. Forzano. Poslovenil dr. I. Šorli

Sestra Angelika	gna Zikova.
Teta kneginja	ga Thierry-Kavčnikova.
Prednica	gna Smolenskaja.
Penitencijarka	gna Sfiligojeva.
Predstojnica novic	gna Erklavčeva.
Sestra Genovefa	gna Lewandowska.
Sestra Ozmina	gna Kovačičeva.
Sestra Dolcina	gna Ponikvarjeva.
Sestri nabiralki	{ gna Ribičeva.
	{ gna Jeromova.
Novici	{ gna Korenjakova.
	{ gna Mišičeva.
Sestra ključarica	ga Lumbarjeva.

Dejanje se godi h koncu 17. stoletja v samostanu.

GIANNI SCHICCHI.

Besedilo zložil G. Forzano. Poslovenil dr. I. Šorli.

Gianni Schicchi	g. Levar.
Lauretta, njegova hči	ga Matačičeva.
Zita, nazvana „Stara“, sorodnica Buosa	gna Rewiczewa.
Rinuccio, nečak Zite	g. Kovač.
Gherardo, nečak Buosa	g. Bratuž
Nella, njegova soproga	gna Koreninova
Gherardino, njen sin	g. Habič.
Betto iz Signe, svak Buosa	g. Zorman.
Simon, sorodnik Buosa	g. Zupan.
Marco, njegov sin	g. Pugelj.
Ciesca, njegova soproga	ga Smolenskaja.
Maestro Spinelloccio, zdravnik	g. Perko.
Amantio plemeniti Nicolao, notar	g. Debec.
Pinellino, čevljar	g. Erklavec.
Guccio barvar	g. Ribič.

Dejanje se vrši v Firenci leta 1299. — Dekoracije naslikal g. Skružny.

Plašč. Michele, lastnik čolna, ležečega zdaj v kanalu Sene pred Parizom, ima lepo mlado ženo. Med težaki, ki nalagajo in razkladajo blago njegovega čolna, služi tudi Luigi, mladostni prijatelj njegove žene. Med njim in njegovo ženo vzplamti ob spominih na otroška in svobodna leta ljubezen, ki konča s tem, da zadavi Michele svojega tekmeča ter skrije truplo pod svoj plašč.

Sestra Angelika. V tistem samostanu živi sestra Angelika in se pokori za svoj greh iz mladosti. V obupu si hoče končati življenje: nabere si strupenih rož in se zastrupi. V smrtnem boju si izprosi od svojega umrlega sinčka, naj ji da znamenje, če sme k njemu. In res je »Marija ta čudež storila«! Ko zapeje zvon, odide s. Angelika kakor zamaknjena v svojo celico. Čim pa je v samostanu vse tiho, se njena vrata spet odpro, in ona pride na vrt, kjer si zapali ogenj, pristavi prsten lonček in si nabere vanj strupenih rastlin. Ves čas v misli, da jo je z Marijinim privoljenjem poklical sinček, izpije potem strup. Sedaj naenkrat spozna svojo grozno zmoto in svoj strašn greh. Obupno kliče Marijo, naj jo reši: naj je ne pusti umreti v smrtnem grehu in ji da znamenje, da ji je odpustila. In glej: nenadoma se razsvetli vsa cerkvena, in čudež se prične: Vrata cerkvice se počasi odpro in v tajinstvenem svitu se vidi vsa polna angelov. Na pragu se prikaže Marija Tolažnica, slovesna in mila, pred njo plavolas deček v beli obleki. Marija napoti dete, ne da se ga dotakne, proti umirajoči, ki izteguje roke proti njemu. Dete počasi napravi prvi, drugi in tretji korak. Ko je dete že čisto blizu, se s. Angelika počasi zgrudi in umre. Čudež ugasne.

Gianni Schicchi. Florentinski bogataš Buoso Donati je umrl in za njegovo veliko premoženje, ki ga je pokojnik volil fratrom, se vname velik prepir. Gianni Schicchi, z vsemi žavbami namazani premetenec, vso zapuščino prav po salamonsko razdeli: mrtveca da na skrivaj pokopati, sam pa leže v pokojnikovo posteljo in kot falso Donati narekuje testament notarju znova. Vsakemu kaj zapusti, sebi pa seveda največ. Prevara mu izvrstno uspe, dejanje je polno tragikomičnosti in vse skupaj se konča tako, da ima vsak, česar si želi: s svatbo dveh mladih zaljubljenecv.

TRGOVSKA BANKA d. d. - LJUBLJANA SELENBURGOVA UL. 1

preje **SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA**

*** izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. ***

GORENJSKI SLAVČEK.

Komična opera v treh dejanjih. Spisala L. Pesjakova in E. Züngle.
Uglasbil Anton Foerster.

Dirigent: J. JERAJ.

Režiser: O. ŠEST.

Majda, vdova	gna Sfiligojeva.
Minka, njena hči	ga Lovšetova k. g.
Franjo, študent	g. Šimenc.
Chansonette, učitelj petja	g. Levar.
Ninon, njegova soproga, plesalka	ga Lewandowska.
Štrukelj, oskrbnik	g. Zupan.
Rajdelj, njegov pisar	g. Bratuž.
Lovro, prijatelj Franja	g. Debevec.
Krčmar	g. Zorman.
Kurir	g. Drenovec.
Pismonoša	g. Bekš.
Prva učenka Chansonetta	ga Ribičeva.
Druga učenka Chansonetta	gna Korenjakova.

Vaščani, hlapec, nosači, otroci, učenke Chansonetta.

Dejanje se vrši na Gorenjskem.

Novo dekoracije naslikal g. Skružny. Nove kostume naredila
ga Waldsteinova in g. Dobry.

Prva vprizoritev l. 1872.

MODNI ATELJE ZA GOSPODE
IVAN RAZTRESEN
LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 9.

Suflerka.

Bila je velika, bleda, koščenega, podolgastega obraza, sivih vodenih oči. Ko sem jo spoznal, je bila že stara okrog petdeset, nje lasje so bili že skoro sivi, postava upognjena. Govorila ni nikoli preglasno, nje glas je bil vsled večnega šepetanja tišji in rezek. Pri govorjenju je vedno krivila levo ustnico, sicer je pa govorila malo in resno.

Res zaljubljena ni bila nikoli. V mlajših letih je bila zelo navezana na prijateljico, ki se je omožila in odšla drugam. Ostala je sama in plakala. Dolgočasila se je. Pričela je hoditi z lepim fantom, ki ji je laskal, ko je spoznala njegove namere, ga je pustila.

Živela je med nami neznatna, kot bi je sploh ne bilo.

Čitala je mnogo. Vse igre, katere je šepetala, je znala večinoma napamet. Med žalostnimi prizori je plakala, med veselimi se je radostno smehljala. Živela je z igro in igralci. Instinktivno je slutila slabo stran znanja vloge posameznika, in mu vedno pravočasno pomagala.

Kdor je izvrstno igral, mu je čestitala, stiskala roko in mu samo vzklikala: »Zelo lepo, res dobro!« Če je čestitala dami, jo je poljubila.

Intrige ni poznala. Videla je le dobro stran vsakega in vse je hvalila. Ljubimci so ji bili bogovi, naivke otroci ki jih je smatrala svojim, oder ji je bil svetišče.

Ostarela, je dobila pomočnico. O gledališču je govorila z njo vzvišeno in resno, a lahkomišljena kolegica se ji je smehljala in jo zbadala, to jo je bolelo, a molčala je, ker je bila utrjena v potrpežljivosti.

Pritoževala se sploh ni nikoli, zato je bila večkrat prezirana.

Umrla je kakor mimogrede.

Nekega dne je ni bilo v službo. Prišla je gospodinja in povedala, da je gospodična zbolela. Še tisto popoldne je umrla.

Ko smo jo pokopali, ni nihče plakal, vendar sem čutil kos praznote v srcu in tesno mi je bilo, ko sem vrgel na rakev peščico prsti. Bila je pač naša.

Na grob smo ji postavili surov kamen z napisom: »Gledališče šepetalki«.

Gustav Strniša.

Gustav Strniša :

Sonet.

Š. v.

Izza kulis sem stopil v novi svet,
besede sem govoril naučene,
in mislil sem, da bile izrečene
iz duše lastne so, strmel zavzet.

In ko sem mislil, da je razodet
čut moj v besedi, ki kot val zažene
srce jo srcem, za kuliso žene
sem videl smeh in čul sem nje šepet :

„Igrala s tabo sem in te ljubila,
a igra najina je bila prazna —
navideznost sem v tebi sovražila —

Obdaja spet resničnost te prijazna,
združuje naju kot ljubeča vila —“
in hrepeneče me je poljubila.

Razno.

Marija Ružička — **Strozzi** je slavila 2. t. m. 55 letnico svojega delovanja. Mlada markiza je stopila prvič na deske starega gledališča v gornjem gradu v »Lowoodski sirotici« kot učenka Jos. Freudenreicha. Od onega časa pa do danes je ostala zvesta hrvatskemu gledališču in ga ni zapustila ni za časa najtežjih kriz. Prešla je vso umetniško skalo dramskega repertoara od naiyke, salonske žene do heroine. Ona je slavna partnerica Adama Mandrovića in Andrije Fijana. Prvotno je bila pevska in je osemkrat pela Siebla v Faustu, toda je vsled bolezni izgubila glas. Največje njene vloge so bile klasične junakinje in herojske matere v stilu Sofokleja, Shakespearja, Ibsena in Čelova. Na slavnostni večer je igrala v drugem delu Vojnovičeve »Dubrovačke trilogije«. Pozdravili so jo poverjenik za prosveto, intendant in v imenu igralcev Drag. Freudenreich. Zahvalila se je ovacijam z daljšim govorom, v katerem je naglaševala svojo zvestobo hrvatski Taliji in »svojoj miloj hrvatskoj publici«.

Noviteti v drami. Pripravlja se veseloigra »Ugrabljene Sabinke« v režiji O. Šesta z g. Putjato, g. in go Rogoz v glavnih vlogah, ter A. Medveda »Za pravdo in srce« v režiji A. Danila z gg. Šarićevo, Juvanovo Drenovcem Skrbinškom in Gregorinom v večjih ulogah.

Čehoslovaški brezposelni igralci iščejo nameščenja po dunajskih odrili, kakor piše časopisje. Seveda zaman, ker so dunajska gledališča sama primorana vzdrževati kar najmanj osobja.

Na Olimpijadi v Parizu 1924 bo med drugimi umetnostmi zastopana tudi glasbena. Sodelujejo lahko muziki vseh narodnosti, ki so zastopane na mednarodnem olimpijskem komiteju.

»**Nar. pozorište u Skoplju**« je naslov knjižice Tipografija d. d. Zagreb-Beograd, ki opisuje delovanje našega najbolj južnega gledališča.

Šaljapin, slavni ruski baritonist, pride kakor poročajo češki listi v najkrajšem času v Prago gostovat.

G. Kovačević kot Othello v Pragi. Pred kratkim je poročalo časopisje, da je naš mladi jugoslovanski igralec g. Kovačević imel priliko nastopiti na vinogradskem gledališču v nekaterih prizorih. Mladi umetnik, absolvent pariškega konservatorija, je na povabilo gledališkega vodstva ostal sedaj v Pragi, kjer se bo učil češke deklamacije. 23. t. m. pa se je pokazal češkemu občinstvu že kot Othello. Že dejstvo, da je bil kar najbolj navdušeno sprejet od izbranega občinstva nam mnogo pove o njegovem talentu, tembolj ker je igral vlogo še ne pozabljenega E. Vojana. Kovačević prednaša čudovito natančno, ima brezhibno mimiko in ves njegov nastop nam priča o izborni šoli, nekatera mesta v deklamaciji pa na vpliv francoskega prednašanja. Kritika mu častita in povdarja da je lahko zadovoljen s tem svojim nastopom, pravi pa, da bo imel umetnik v kratkem priliko, da se pokaže v manj težki ulogi in sicer že v češčini.

Orjaški gledališki trust v Ameriki. Trust v amerikanskem gledališču se razpenja in raste z mrzlično naglico. Poročajo, da so se sedaj združili vsi trije sloviti amerikanski teaterski kralji Schubert, Erlanger in Dillingham v en sam trust, ki bo na ta način vihtel žezlo pod veliko

večino ameriškanih gledališč. Formalni podpis tega kontrakta se pričakuje te dni. Na ta način bo novi teaterski trust kontroliral okroglo štiri petine vseh ameriških gledališč; privatna podjetja bodo pa morala jadrati samo z božjo pomočjo po razburkanem morju ameriške teaterske konkurence. Trust bo imel po novem samo v New-Yorku 56 odrov. Emisija znaša 50 milijonov dolarjev in pričakuje se, da se tudi publika udeleži podpisovanja.

»Več Makropulos«, najnovejšo komedijo K. Čapka, o kateri smo že poročali, so pridobila ameriška gledališča. Prestavlja se že v nemščino in francoščino. Srečni avtor!

Veliko gledališče v Pragi. »Všelidová Scéna« hoče prirediti marca velikansko predstavo. Na improviziranem odru v veliki industrijski palači bodo uprizorili Aischylovo »Orestijo«. Dramatik Arnošt Dvořák je priredil to antično pesnitev za moderni oder. Arch. I. Kroha vodi uprizoritev, spremljevalno muziko pa je komponiral K. B. Jirák. Prostora bo za 5000 ljudi in to samo sedežev. Podjetje, na katerem se že pridno dela, je omogočil z izdatno subvencijo sam predsednik republike.

Shakespeare med Nemci. L. 1921 so Nemci uprizorili 1997 Shakespearejevih del, to se pravi 25 % več nego leto poprej. Največkrat se je uprizoril »Sen kresne noči« in sicer 318 krat na 33 odrih, nadalja pa: »Beneški trgovec 259 (45), Hamlet 236 (54), Othello 231 (64), Kar hočete 145 (22), Komedija zmešnjav 98 (4), Rihard III. (18), Romeo in Julija 77 (26), Kralj Lear 75 (10), Zimska pravljica 59 (9), Mnogo hrupa za prazen nič 53 (8), Macbeth 48 (7), Kakor vam ugaja 32 (5), Vilhar 30 (4), Julij Caesar 20 (6) in tako dalje do Riharda II. 5 (2) in Henrika V. 3 (3). Igrali so Shakespeareja v Berlinu 304-krat, Monakovo 166, Dunaj 82, Düsseldorf in Frankfurt 64 in tako dalje do Königsberga 24 in Curicha 20.

Prijatelj Shakespearejev.

»Gospod, dovolite, kdo pa je spisal to igro?«

— Shakespeare. —

»Kaj poveste! Saj ga poznam, prijatelja sva!«

— To pa ni mogoče, ker je umrl že pred 300 leti! —

»Kaj pravite! Ah, ti moj Bog, kdo bi si mislil, da čas tako urno beži.«

Mnogo denarja

si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške
in ženske obleke, perilo, tri-
kotažo, posteljno opremo itd.

v velikem skladišču blaga

veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana, Mestni trg 10.

Urejuje Fran Lipah.

Cena Din 3.50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.